

naše Slovenke, kako zna Turkinja zagovarjati svoje stališče.

Petindvajsetletnica delovanja kiparja Antokolskega. O tem velikem umetniku pisal je pred več leti obširno vrli „Slovanski svet“, sedaj, ko obhaja Antokolskij petindvajsetletnico svojega delovanja piše Sarajevska „Nada“: Rusija se more ponašati s prvim kiparjem na svetu in to je Antokolskij katerega je o priliki njegovega jubileja imenoval car Nikolaj II. državnim tajnikom a pravim članom akademije umetnosti. Antokolsky je eden izmed najženjalnejših kiparjev, Njegova skupina Kaj n in Abelj je delo prve vrste realistično in vseskozi plastično. Antokolskij je malo ne samouk, a vadal se je mnogo let v Parizu, kjer so ga silno hvalili. Od leta 1888. je profesor v akademiji v Petrogradu. V njegovih idejah in modelizaciji je nekaj originalnega kakor v romanih Turgenjeva, Tolstega in drugih Rusov. Ni torej čudo, da mu Rusi, osobito najmodernejši kritiki pripisujejo narodno rusko znamenovanje v umetnosti.

Razne vesti.

Popravek. V 7. št. „Slovenke“ pri spisu „Z Dolenskega“ vrinile so se naslednje pomote: etui in ne etni, fara župnija in ne županija, klec enbrat, kerhljak in ne kerhljsk.

Žensko gibanje na Dunaji. V „Christliche Frauen Zeitung“ čitamo, da bi se dunajskemu ženstvu godila velika krivica, ako bi se mu odrekala velika zasluga o zmagi krščanske - socialne stranke. Krščanske dunajske žene so storile jako mnogo o antiliberalnem gibanju. Podpirale so kristjanske prodajalce s tem, da so kupovale samo pri njih in nobena pri židih; s tem so pa pridobile kristjanske trgovce za kristjanski socializem. V mnogih zborovanjih izreklo se je dunajsko ženstvo za krščanskega kandidata Luegerja in delale so na vse načine in iz vse moči, da so odpravile tudi židovske časopise iz svojih hiš. Dunajsko ženstvo je takoj hrabro stopilo nasproti javljajočemu se sovražniku krščanstva v učiteljstvu in s tem pokazalo, da so žene poklicane zastopnice otroške vzgoje.

R.

Za piruhe. Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani poslale so Litijske-Šmartinske Slovenke za velikonočne piruhe 100 gld. pokroviteljine izrazujoče željo, da bi naša slovenska blagovestnika izprosila ubogim Primorskim bratom in sestram boljših časov.

Naj bi se o velikonočnih praznikih rodoljubke in rodoljubi prav pridno spominjali naše slovenske šolske družbe, ki ima vzvišeni namen obraniti slovensko deco materi Sloveniji!

O angležkih ženah se glasi članek v časopisu „Aube“. Iz njega posnemamo te-le zanimive podatke: Pisatelj G. Steffeus pripoveduje v tem članku, kako gospodarstvene razmere na Angležkem otežujejo in ovirajo — možitve. Opisuje, kakošna pomanjkanja trpi družina, imajoča 500 funtoy šterlingov*) letnih dohodkov, — kako je celo ona sè 700 f. št. prisiljena k varčnosti, mejtem ko je ne-

oženjen prostak z 1—1½ f. št. na teden z vsem oskrbljen v takozvanih „domih“. Ti „domi“ — šaljivo jih nazivljajo modérne „smostane“ — so krasna poslopja, ki imajo poleg majhnih, jako ugodno urejenih stanovanj še zabavne sobe — in krijejo stotine samcev v svojih prostorih. Ti „domi“ delajo sevéda konkurencu zakonom in angležka dekleta so se povsem sprijaznila z mislijo da je večini njih usojeno da ostanejo — samice. Pametna odgoja in razmišljanje te okolnosti pa sta je dovéii do spoznanja, da se treba kar najbolje pripravljati za bodočo samostalnost. Angleško dekle vsled tega ni sanjavo, sentimentalno — nego, čvrsto, dobrohotno po — in izučeno, praktično, delavno bitje, ki sentimentalnost po imenu komaj pozná. — Temeljiteje nego mož se je osvobodilo vsakih predsodkov ter se z neverjetno spretnostjo udomačilo v novih razmerah. S starimi devicami drugih dežel — z onimi bojzljivimi, zasméhovanimi, nestalnimi bitji — nima nikake sličnosti; nasprotno, ona si je svoje vrednosti in neodvisnosti popolnoma in ponosom svesta. Opirajoča se ob natančno znanje in pravo razsodnost socialnih razmér in zahtév so tudi nje politične težnje zrele in nje ideje o rešitvi najperečjih vprašanj toli jasne, napredne in drzne, da tudi v slučajih ako so prekoračivši meje, niso dosegle stavljenega smotra, ostanejo poučljive in zanimanja vredne.

„Die Zeit“.

Slovenke! Kupujte vse le pri Slovencih! V tabakarnah zahtevajte slovenske pošne tiskovine, ker drugače vam jih ne dadó, dasi jih imajo

Sv. Cirila in Metoda družbo podpirajmo,
Pri vsaki priliki me za - njo nabirajmo!

DOMA.

Solnce in zdravje. Že stari Rimljani so znali kolike važnosti za zdravje je solčna svetloba. Imeli so na južni strani svojih stanovanj terase (solaria) kamor so hodili, da so vživali čist, svež zrak in se veselili blagodejnih solčnih žarkov. Tudi sedanji zdravniki priznavajo ugoden vpliv solčnih žarkov ob boleznih osobito plućnih. Tako je prav dobro, ako se takoj v začetku takih boleznih potuje po morji n. pr. v Madejro ali Avstralijo. Celó v naših krajih, kjer je podnebje takó spremenljivo vpliva dolgo bivanje na solnci jako ugodno na nervozne in slabotne bolnike. Ljudje, ki delajo pod zemljo, učakajo jako redkokedaj visoko starost. Gotovo je tudi, da barake in vojašnice niso zdrave, ako ne sije solnce vanje. Izkušnja tudi uči, da se nalezljive bolezni javljajo češče v hišah, ki so v senci, nego v onih, ki so obrnjene proti jugu in sije solnce vanje. Vsakdo naj si prizadeva torej, da biva po leti in po zimi mnogo na solčnih žarkih stanovanja pa naj bodo na stežaj odprta blagodejnim solčnim žarkom, ki so vir moči za mladost, a za starost neobhodna potreba.